ANUL III.—No. 601 | EDIȚIA ANTÉIA | SAMBATA 25 AUGUST 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In Bucurescĭ la casa Administrațieĭ
Din Județe și Streinĕtate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Șése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc direct la administrație.
Din PARIS la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas*.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACȚIA: Strada Nouă, 10

VASILE ALEXANDRI

Inundarile în Germania și Austria

Liga vamala europeana

Afacerea deputatuluĭ Dobrescu-Argeș

Resultatul întrevedereĭ de la Ischl

DRAGOSTE

Bucurescĭ 24 August

†

Vasile Alexandri

Vasile Alexandri nu maĭ este!

Or unde bate o inimă română, această jalnică véste va produce o durere adâncă.

Nu mĕ voiŭ încerca aci de a face o biografie a poetuluĭ iubit al neamuluĭ românesc. De dincolo de Carpațĭ până dincolo de Prut, din creștetul munților până la mare, orĭ ce Român știe ce a fost Vasile Alexandri.

O jumĕtate de secol a istorieĭ noastre naționale este plină de numele sĕŭ.

Vasile Alexandri a fost poetul renaștereĭ Românieĭ și a avut fericirea de a'șĭ vedea visul cu ochiĭ.

Versul sĕŭ a legănat visurile generațiuneĭ de patrioțĭ căreĭ datorim reînvierea Țĕreĭ. Cantecele sale aŭ îmbărbătat pe sfioșĭ, aŭ mângâiat pe suferinzĭ și aŭ serbătorit pe biruitorĭ în lupta uriașă din care a eșit Patria Română.

Vasile Alexandri este poetul național, căcĭ a iubit, a rîs, a suferit, a plâns, a cântat și a simțit împreună cu poporul românesc.

El a fost cel d'întêiŭ care a zmuls uităreĭ și—să'mĭ fie permis acest cuvênt muzical—a *armonisat* poeziile populare în carĭ poporul își manifesta simțimêntele.

Se susține că cartea luĭ Omer, n'a fost opera unuĭ singur om, ci o culegere de cânturĭ populare și că Omer n'a fost de cât rapsodul elenismuluĭ; cu toate aceste *Odisea* și *Iliada* sunt și vor rĕmâne în vecĭ monumente neperitoare ale literatureĭ elene.

S'a zis că *Baladele*, *Doinele* și *Horele*, publicate de Alexandri sub titlul de *Poeziĭ populare ale Românilor*, nu sunt de cât o culegere de cânturĭ populare. Da! ele sunt o culegere, dar acela care a cules acest tezaur și l'a păstrat, făcênd dintr'însul o podoabă a literatureĭ noastre, acela care din niște pietre prețioase dar necioplite a făurit cel maĭ frumos colan al Românieĭ, acela poate fi cu drept cuvênt privit ca regeneratorul poezieĭ naționale.

In *Fântâna Blanduzieĭ* poetul nostru, pune pe Horațiu să zică că este:

Culegĕtor de stele pe spațiul ceresc.

Eŭ zic că Alexandri a fost:

Culegĕtor de stele pe Cerul Românieĭ.

Dar *Doinele* și *Lăcrimioarele*, *Pastelurile*, *Legendele*, *Baladele*, *Cântecele patriotice*, și alte giuvaerurĭ ale poezieĭ noastre; aceste toate nu întocmesc ele oare un neprețuit odor al neamuluĭ românesc?

Dar în timpurĭ de grea cumpănă ca acele în carĭ a luptat Vasile Alexandri, luptătoriĭ nu puteaŭ să'șĭ concentreze toată munca într'o singură ramură a activitățeĭ umane.

Bărbațĭ de frunte eraŭ puținĭ și țara avea nevoie de multe. Patrioțiĭ carĭ lucraŭ la redeșteptarea patrieĭ eraŭ dar nevoițĭ a se apuca de teatru, de istorie, de diplomație, de ziaristică, în fine de tot ce putea ridica simțul național, și a împinge țara spre progres.

De aceia vedem pe Alexandri ca și pe contimporaniĭ sĕĭ iluștri, aruncându-se în politică, ca membru al Divanuluĭ ad-hoc, al Comitetuluĭ Unireĭ, ca Ministru, ca Sol al țĕreĭ pe lângă marele puterĭ.

Il vedem întemeiând teatrul împreună cu Milo, scriind și localizând piese și chiar șansonete.

Cu patriotismul cel maĭ viŭ, cel maĭ adânc, el era în fruntea orcăreĭ mișcărĭ ce'ĭ părea priincioasă propășireĭ Țĕreĭ și îndeplinireĭ aspirațiunelor naționale.

In focul lupteĭ, lira sa resuna;

El cântă desrobirea țiganilor;

El cântă Unirea;

El cântă libertatea și Domnul român;

El cântă strălucirea ginteĭ latine;

El cântă Rezboiul din 1877.

In fine, la începutul bătrînețelor, după ce a pus în versurĭ, saŭ maĭ bine, în cântec, căcĭ cântec este versul sĕŭ, cea maĭ mare parte a istorieĭ noastre contimporane, Vasile Alexandri scrie treĭ piese, *Despot-Vodă*, *Fontâna Blanduzieĭ* și *Ovid*, în carĭ frumusețea poetică covîrșește lipsurile țesătureĭ dramatice.

Iată în puține cuvinte opera luĭ Vasile Alexandri.

In fața eĭ, orĭ ce deosebire de opiniunĭ, orĭ ce apreciare a slăbiciunilor omeneștĭ care ar putea întuneca memoria mareluĭ patriot și poet, trebue să dispară.

La pragul nemurireĭ, patimele se sting și nu rĕmâne de cât amintirea neperitoare a uneĭ gloriĭ naționale.

Cât va fi neamul românesc pe acest pămênt, numele luĭ Vasile Alexandri va trece din tată în fiŭ, ca întruparea geniuluĭ poezieĭ române.

Grigorie Ventura.

TELEGRAME

ERSCHACH, 23 August. — Regele Românieĭ a sosit azĭ la castelul de la Weinburg.

LONDRA, 23 August. — Regina Românieĭ a primit o adresă de bună venire din partea Primaruluĭ și a consiliuluĭ municipal din Liverpool.—Majestatea Sa a asistat azĭ la adunarea națională galică; după aceia a luat dejunul cu Episcopul de Bangor.

Inundarile din Germania și Austria

AUGSBURG, 23 August.—Din cauza creștereĭ apelor Lech și Werlach, împrejurimele orașuluĭ sunt inundate;—casele sunt amenințate să se dĕrâme; terasamentele de pe linia drumuluĭ de fier, aŭ fost luate de apă.

VIENA, 23 August.—Marĭ inundărĭ aŭ fost în provinciile Alpine ale Imperiuluĭ și în Boemia. De aseară situațiunea s'a maĭ îndreptat puțin la Viena; comunicațiunile pe liniile ferate Staats Bahn, sunt în parte întrerupte. Pericolul este foarte mare la Praga, unde podul cel vechiŭ construit de Impĕratul Carol IV (secolul al 14-lea), s'a dĕrâmat în mare parte, unde a fost și o mulțime de victime; comunicațiunile sunt întrerupte. Orașele Wittingaŭ (Boemia), Linz și Presburg, sunt în parte inundate; pretutindenĭ perderile sunt colosale.

Rezultatul întrevedereĭ de la Ischl

Gazeta Transilvanieĭ primește din Viena, de la un bărbat de stat în legăturĭ directe cu cercurile hotărîtoare următorul articol, asupra căruia atragem deosebita atențiune a cititorilor noștri:

La manevrele ce vor avea loc în Septembre la Oradea-mare și Dobrițin, va asista și Generalul Vlădescu, Ministrul de rĕzboiŭ al Regatuluĭ Român, ca trimis din partea Majestățeĭ Sale Regeluĭ Carol și al guvernuluĭ Sĕŭ, spre a saluta pe Majestatea Sa Imperatorele Francisc Iosif.

La manevrele făcute în 1887 în Transilvania, la hotarele imediate ale Românieĭ, precum și la manevrele din Arad și Seghedin, făcute în 1884, n'a asistat nicĭ un trimis extraordinar al Regatuluĭ Român. Prezența dar a ministruluĭ român de rĕzboiŭ are importanța sa politică și este rezultatul întrevedereĭ de la Ischl.

Aceste manevre în timpurile din urmă aŭ devenit celebre pentru enunciațiunile politice ale Majestățeĭ Sale Imperatoreluĭ și Regeluĭ la adresa naționalităților din Regatul ungar. Fără îndoială dar, că la manevrele de acum, noul guvern ungar va profita de ocaziune spre a se adresa, prin graiul Majestățeĭ Sale, Românilor din Ungaria și Transilvania; din câte aŭ transpirat până acuma, aceasta prea înaltă adresă va păstra fondul celor obicĭnuite.

S'ar părea dar, că prezența Ministruluĭ român ar însemna o victorie splendidă și desĕvêrșită a guvernuluĭ ungar asupra a treĭ milioane de Românĭ. De loc! Prezența Ministruluĭ de rĕzboiŭ român, General Vlădescu, este confirmarea uneĭ convențiĭ militare verbale între România și Austria, în contra uneĭ eventuale trecerĭ forțate a armateĭ ruseștĭ prin teritoriul român în Bulgaria.

Relațiunile politice între Austria și România sunt amicale, nu pot să fie însă intime, deși s'aŭ făcut din Viena demersurĭ în acest sens, câtă vreme gemetele teribile ale ziariștilor românĭ din închisorile ungare rĕsun chiar și prin sala Tronuluĭ Român, câtă vreme strigătele de durere a treĭ milioane de Românĭ, zguduie inimile a șeapte milioane de Românĭ liberĭ din România liberă.

Liga vamala europeana

VIENA, 23 August.—Secțiunea economieĭ naționale din Congresul pentru agricultură și economie forestieră a adoptat, după o vie discuțiune, o moțiune prin care se recunoaște necesitatea de a se stabili o ligă vamală în Europa centrală. Intre membriĭ acesteĭ lige trebue stabilită o înțelegere despre modul cum s'ar putea împedeca orĭ-ce atingere la interesele lor reciproce în urma vre unor tarife particulare; o comisiune, cu dreptul de cooptațiune, va fi însărcinată cu supraveghierea aplicăreĭ dispozițiunelor primite de ligă; în această comisiune vor lua parte: 5 germanĭ, 1 francez, 1 italian, 1 olandez, 1 elvețian, 1 român, 1 suedez, 1 danez, 7 austriacĭ și 3 ungurĭ.

Afacerea deputatuluĭ Dobrescu-Argeș

Iată textul în întregul sĕŭ al ordonanțeĭ definitive dată de Raportorul Consiliuluĭ de Rezboiŭ al Corpuluĭ al II-lea de armată:

ORDONANȚA DEFINITIVĂ

1890, Luna August 14

No. 465

Noĭ, Căpitan D. Paleologu, raportorele Consiliuluĭ de Rĕzboiŭ al corpuluĭ 2 armată.

Avênd în vedere ordinul de a instrui al D-luĭ Comandant al corpuluĭ 2 armată No. 14,590.

Avênd în vedere actele de instrucțiune adunate și instruite în contra:

Sergentuluĭ Aburel Ovanes din regim. 7 linie, în etate de anĭ 24, născut în comuna Fitionești, județul Putna și domiciliat în Iașĭ.

Sergentuluĭ Plăvălescu Haralambie, din reg. 2 linie, în etate de anĭ 23, născut în Bucureștĭ și domiciliat în Craiova.

Sergentuluĭ Economu Ioan din regim. 1 artilerie, în etate de anĭ 24, născut în Bucureștĭ și domiciliat în Craiova.

Guarduluĭ de artilerie cl. III Brătescu Nicolae, aflat în disponibilitate, în etate de anĭ 29, născut și domiciliat în Bucureștĭ.

Toțĭ aflațĭ în libertate.

Asupra faptuluĭ espunem următoarele:

In anul espirat, printr'o decisiune ministerială s'a autorizat a se admite la examenul de guarzĭ de artilerie, și elevĭ de administrație, la care prezentându-se și eleviĭ de administrație, Aburel, Plăvălescu, Economu și Brătescu, și reușind aŭ fost clasațĭ spre a concura la vacanțele ce s'ar ivi pentru gradul de guard de artilerie cl. III, asimilat graduluĭ de sub-locotenent.

Trecând câte-va lunĭ de la terminarea examenelor și vĕzênd că nu sunt avansațĭ, numițiĭ elevĭ, aŭ început a solicita protecțiunea rudelor lor, precum și a altor persoane importante, ca deputațĭ, senatorĭ și alțiĭ, la care aŭ reușit a se introduce, orĭ prin rudele lor, orĭ prin alte persoane cu care eraŭ deja în cunoștință, și afară de aceasta aŭ început a reclama Ministeruluĭ de rezboiŭ, și maĭ în urmă aŭ organizat o campanie întreagă prin presă în contra D-luĭ Ministru de rezbel, fără însă ca în toate acestea să'șĭ ajungă scopul lor, de oare ce vacanțe nu eraŭ și apoĭ D-nul Ministru de rezbel, în solicitudinea, dragostea și dreptatea ce D-sa pune în toate cestiunile atingătoare armateĭ și maĭ cu seamă în aceia a avansărilor, a început a se teme că aceștĭ elevĭ, nu vor putea corespunde prin educațiunea, conduita și apucăturile lor, graduluĭ de sub locotenent la carĭ eraŭ asimilațĭ, prevedere care nu a întârziat a se confirma prin darea la lumină a unuĭ memoriŭ foarte violent, care fără voia lor a parvenit Ministeruluĭ de rezbel, și care se părea destinat ziarelor din Capitală.

D. Ministru de rezbel primind acest memoriŭ a însărcinat pe D. Colonel Tell, comandantul garnizoaneĭ Bucureștĭ spre a cerceta și descoperi, care din aceĭ elevĭ este autorul sĕŭ.

Dl. comandant al garnizoaneĭ, chemând la cabinetul D-sale pe toțĭ eleviĭ carĭ eraŭ pe tabloul de înaintare pentru gradul de guard de artilerie cl. III și cercetându'l, descopere că memoriul în cestiune a fost scris, de elevul guard de artilerie Vasilescu Ioan și dictat de eleviĭ Plăvălescu, Aburel și Vasilescu Petre, dar în urmă găsindu'l că este prea violent, aŭ hotărît a nu'l maĭ întrebuința, și faptul că acel memoriŭ a parvenit D-luĭ Ministru, ceĭ dintêiŭ treĭ elevĭ, bănuesc pe cel al 4-lea Vasilescu Petre care a trădat cauza trimețênd memoriul Ministeruluĭ, spre a face rĕŭ celuĭ dintêiŭ.

In timpul acesteĭ cercetărĭ, care avea de scop a cunoaște relațiunile acelor patru elevĭ inculpațĭ, s'a aflat de la eĭ în mod incidental, că ar fi dat câte o chitanță de 250 leĭ D-luĭ deputat C. Dobrescu de Argeș spre a stărui că fie avansațĭ, declarațiĭ pe care numițiĭ elevĭ le-aŭ făcut, fără intențiune de a lovi în D. Dobrescu, după cum eĭ singurĭ declaraŭ în memoriile și declarațiile lor de la 15 Maiŭ a. c. aflate la dosar, contra căruia susțin că nu aŭ nicĭ o ură saŭ pretenție, accentuând chiar, că nu poate proba aceasta și că nu o spun, de cât numaĭ spre a se putea aprecia culpabilitatea lor, ca cestiune disciplinară și pentru care regretă.

Aceste declarațiĭ făcute în pretorul comenduireĭ garnizoaneĭ în fața D-luĭ Colonel Tell, ofițer al polițieĭ judiciare militare, care chemase singur la cercetare pe inculpațĭ, nu eraŭ menite a deveni publice, căcĭ nu aceasta a fost intențiunea elevilor, însă din împrejurărĭ cu totul independente de voința lor, s'a aflat de uniĭ ziariștĭ care aŭ dat afacerea publicitățeĭ, făcând ca dintr'o simplă cercetare a memoriuluĭ primit de minister să dea loc la o afacere zgomotoasă care și-a găsit ecoul în presa întreagă și în parlament.

La prima știre a acesteĭ afacerĭ publicată prin ziare, D-nul deputat C. Dobrescu de Argeș protestează printr'o scrisoare a sa pe care o publică în ziarul *Lupta* de la 20 Maiŭ 1890, a căreĭ conținut în substanță este următorul:

Respinge cu indignare faptul, că ar fi luat banĭ saŭ chitanțe de la aceĭ elevĭ, carĭ nu ar fi fost valabile și executabile către nimenĭ.

Afirmă că afacerea o cunoaște maĭ puțin ca alțiĭ și ca probă, este că nu a făcut D-sa interpelarea, nicĭ s'a asociat la ea.

In fine că nu a intervenit nicĭ odată în favoarea lor și altele fără importanță la cauza elevilor.

Tot în *Lupta* de la 22—23 Maiŭ, prin articolul „Luațĭ din Rusaliĭ", D. Dobrescu *dă un rĕspuns, prin care susține că chitanțele ast-fel formulate nu aŭ putut fi luate de D-sa, ceia ce va proba, și că unul din elevĭ Brătescu, care fusese avansat nu a reușit prin mijlocirea D-sale.*

In fine în *Lupta* de la 24 Maiŭ a. c. din articolul sub titlu „*Ultim rĕspuns*" extragem următoarele:

Afirmă cu toată energia că acele bilete saŭ chitanțe n'aŭ existat nicĭ odată nicăierĭ.

Că nu a intervenit pentru aceștĭ elevĭ.

Că nu a putut face cu eĭ o ast-fel de afacere de oare ce Plăvălescu era un rĕŭ, dat afară din școala militară de la Iașĭ, dat afară de la școala de la Bistrița, fugărit de pretutindenea și desemnat de camarazĭĭ luĭ ca flecar, palavratic, smintit și nebun.

Cine este apoĭ Aburel? a doua ediție.

Economu și Brătescu, nu'l cunosc, nu'ĭ cunoaște, nu i-a vĕzut nicĭ odată, și altele ca rĕspuns la articolele din Voința Națională *și* Telegraful Român.

In urma polemiceĭ și zgomotuluĭ făcut prin presă, afacerea s'a adus în Parlament, în ziua de 25 Maiŭ a. c., când D. Ministru de rezbel, provocat de D. deputat G. Panu, a expus afacerea cum reese din cercetarea făcută la comenduire.

D. deputat Dobrescu, luând cuvêntul respunde în modul următor—aci reproducem în substanță câte-va părțĭ din discursul D-sale, care interesează afacerea;

1) D-sa începe prin a spune că a cunoscut maĭ întêiŭ pe Aburel, care 'ĭ-a fost prezentat de o D-nă, și aceasta l'a rugat a stărui pentru dênsul, ceia-ce 'ĭ-a și promis.

2) In timpul când D. deputat Nădejde a adresat o interpelare în Cameră în privința elevilor guarzĭ (12 Martie anunțată, 18 Martie desvoltată) a găsit la Cameră pe 3 din aceștĭ elevĭ, așteptând pe un Domn deputat; aceștia cum îl vĕd îl salută și, se prezintă pe lângă Aburel și Plăvălescu, și mergênd împreună 'ĭ-aŭ spus afacerea lor, iar D-sa le-a respuns că după desvoltarea interpelăreĭ se va vedea dacă aŭ dreptate, și că eĭ aŭ cerut voie, a veni la D-sa acasă, spre a'ĭ aduce un memoriŭ; că după aceia eĭ aŭ început a veni foarte des la D-sa, dar că nu avea timpul de a se ocupa de afacerea lor, avênd alte ocupațiĭ și maĭ cu seamă însurătoarea.

3) Că altă dată a găsit la scara caseĭ D-sale pe Aburel, cu un alt elev și că Aburel 'ĭ-a zis „am adus pe D. care este maĭ deștept."

Acesta a început a înegri pe D. Ministru de rezbel, plângêndu-se, că nu lĭ se dă dreptatea ce o aŭ și altele, la care D-sa le-a recomandat iarășĭ să aștepte rezultatul interpelăreĭ, dar eĭ 'ĭ-aŭ spus că se împlinește anul de când așteaptă, la care D-sa le-a respuns că avênd o afacere a sa particulară la D. Ministru de rezboiŭ îl va vorbi și de cestiunea lor, dacă va căpĕta audiență.

D. Dobrescu, termină discursul sĕŭ arătênd că eleviĭ sunt niște calomnia-

torĭ, carĭ s'aŭ dus cu minciunĭ la adversariĭ sĕĭ, şi aŭ urzit comedia aceasta, fără nicĭ un rost, chiar contra soarteĭ lor.

In urma acestor explicaţiunĭ, carĭ aŭ avut loc în Camera deputaţilor, D. Ministru a suspendat pe 3 din aceştĭ elevĭ în sergenţĭ, pedepsindu'ĭ cu câte 60 zile arest disciplinar, iar pe guardul de artilerie clasa III, Brătescu, trimiţêndu'l înaintea unuĭ consiliŭ de reformă, a fost pus în disponibilitate pentru 6 lunĭ ca mĕsură disciplinară, iar maĭ apoĭ D. deputat C. Dobrescu-Argeş, prin o petiţie adresată corpuluĭ 2 de armată, cere urmărirea numiţilor elevĭ pentru faptul de calomnie, ceia-ce s'a şi încuviinţat, prin ordinul 14,950.

Inculpatul sergent Aburel, prin interogatorul sĕŭ arată că nu a calomniat pe D. Dobrescu, relatând faptul în modul următor:

In luna Decembrie expirat, pe când era în relaţiunĭ cu D-na Maria Evoescu, care i se recomandase ca vară a D-luĭ deputat Dobrescu de Argeş, a rugat'o să vorbească cu D-sa, că prin influenţa ce are să stĕruiască ca să fie avansat—că după aceasta fiind prezentat de ea D-luĭ Dobrescu, dênsul 'ĭ-a explicat cum stă afacerea avansăreĭ sale, iar D. Dobrescu cerêndu'ĭ un memoriŭ spre a putea studia afacerea, Aburel l'a făcut şi i l'a dat peste câte-va zile pe care consultându'l D. Dobrescu, 'ĭ-a spus că va reuşi, de oare-ce vede că are dreptate şi că D-sa fiind bun prieten cu D. General Vlădescu speră, că va căpĕta dreptate.

In urma acestor 2 întrevederĭ din luna Decembrie, Aburel, arată că s'a maĭ dus în câte-va rîndurĭ la D. deputat Dobrescu, când orĭ nu'l găsea, orĭ găsindu'l îĭ spunea ca să maĭ aştepte, că va fi înaintat, de oare-ce a vorbit cu D. Ministru despre aceasta, şi 'ĭ-a promis.

Pe la finele luĭ Ianuarie ducêndu-se din noŭ, D. Dobrescu 'ĭ a spus că de sigur va fi avansat pe 1 Februarie căcĭ D. Ministru l'a notat în carnet, şi că ştie că D. General Vlădescu, este un om, care se ţine de cuvênt.

Eşind avansările pe 1 Februarie şi vĕzênd că el nu este avansat, s'a dus din noŭ la D-na Evoescu, şi 'ĭ-a făgăduit că 'ĭ va face un cadoŭ de 100 leĭ dacă va stărui maĭ cu dinadinsul de D. Dobrescu; dînsa i-a făgăduit şi după câte-va zile, ducêndu-se iar la ea, 'ĭ-a spus, că dacă vrea să'ĭ facă treaba D. Dobrescu, trebue să'ĭ dea şi luĭ banĭ, căcĭ nu poate a'şĭ părăsi interesele sale şi să umble de geaba. După maĭ multă tocmeală ajung la cifra de 1000 leĭ pe care Aburel concepe ideia de a o da cu ceĭ-l'alţĭ treĭ camarazĭ aflaţĭ pe tabloul de înaintare, înaintea sa la clasificaţie; se duce apoĭ la dînşiĭ de le spune afacerea, carĭ primesc aranjamentul de a contribui cu toţiĭ; după aceasta Aburel merge singur la D. Dobrescu, şi discutând cu el asupra avansăreĭ acesta, îĭ spune că afacerea este grea şi că trebue să'şĭ lase interesele la o parte spre a umbla pentru avansarea lor, cerând pentru osteneala D-sale suma de 1000 leĭ; Aburel îĭ rĕspunde că singur nu poate da această sumă dar că o va da împreună cu camaraziĭ sĕĭ cu care a convenit, la care D. Dobrescu 'ĭ-a spus ca să vină chiar în acea seară cu eĭ ca să se înţeleagă.

Până aci era vorba de banĭ. Aburel însă vĕzênd propunerea interesată a D-luĭ Dobrescu, se teme ca să nu peardă baniĭ, şi concepe ideia de a da quitanţe redijate în modul următor:

Am a da D-luĭ Dobrescu-Argeş suma de 250 leĭ la avansarea mea ca guard de artilerie cl. III, dacă această avansare se va face în cursul luneĭ Februarie 1890. Şi cu o chitanţă de felul acesta merge la elevul Plăvălescu şi apoĭ împreună se duc la Brătescu, care era bolnav în spitalul militar, unde discutând asupra acesteĭ afacerĭ, Brătescu face o asemenea quitanţă, pe care luând'o Aburel, pleacă împreună cu Plăvălescu şi se duc la Economu şi apoĭ cu toţiĭ merg acasă la D. Dobrescu.

D. Dobrescu fiind la masă cu familia, eĭ aŭ fost primiţĭ de un Domn Câmpeanu, secretarul D-luĭ Dobrescu, care s'a pus la vorbă cu Economu.

Venind D. Dobrescu, Aburel îĭ prezintă pe camaraziĭ sĕĭ, după care Câmpeanu plecând Plăvălescu expune afacerea, iar D. Dobrescu le rĕspunde că cunoaşte afacerea lor prin Aburel, că aŭ dreptate, dar că toate se fac cu greŭ, că'ĭ place să ajute tineritul în mod mutual, dar că trebue să'şĭ neglijeze afacerile şcoaleĭ, atuncĭ Plăvălescu care înţelegea aluziunile făcute de D. Dobrescu, îĭ respunde că ştie că ostenelile trebuesc recompensate, în care timp Aburel scoate chitanţa subscrisă de Brătescu şi o dă D-luĭ Dobrescu, care citind'o a strâns'o punând'o în buzunar. Dînşiĭ 'ĭ-aŭ spus apoĭ că vor face şi eĭ câte o asemenea chitanţă, după care D. Dobrescu, trecêndu'ĭ în altă Cameră, o servitoare le-a adus călimărĭ şi eĭ scriind câte o chitanţă tot în acel sens, le-a dat D-luĭ Dobrescu, care le-a băgat în buzunar şi în urmă 'ĭ-a concediat, spunêndu'ĭ luĭ Aburel să vină peste vr'o două saŭ treĭ zile, Aburel venind, D. Dobrescu 'ĭ-a spus că a vorbit cu D. Ministru, şi că D-sa a dat ordin D-luĭ Colonel Poenaru, să'ĭ facă un referat în privinţa conduiteĭ lor, şi că de sigur o să'ĭ avanseze cu cea d'întâiŭ ocazie.

Aburel s'a dus în multe rândurĭ la D. Dobrescu acasă şi a avut şi maĭ multe corespondenţe cu D-sa, din care nu a găsit de cât două scrisorĭ pe care era scris rĕspunsurile D-luĭ Dobrescu, iar cele-l'alte s'aŭ perdut, de oare-ce el nu credea că afacerea aceasta va eşi la lumină şi termină accentuând că prima declaraţie a făcut'o confidenţial D-luĭ Colonel Tell spre a servi, numaĭ în ceea ce priveşte stabilirea culpabilităţeĭ sale.

Cerându-i-se a proba cele susţinute, după cum a spus şi la comenduire susţine şi acum că nu are alte probe de cât cele două scrisorĭ ale D-luĭ Dobrescu, contrazicerile sale din *Lupta* şi din Cameră, mărturiile D-luĭ Câmpeanu şi a D-luĭ Nădejde, carĭ 'l vedeaŭ foarte des pe la D. Dobrescu, precum şi camaraziĭ sĕĭ, pe D-na Maria Evoescu şi caporalul Petre de la consiliul de revizie.

Inculpaţiĭ serg. Plăvălescu, Economu şi guardul de artilerie cl. III Brătescu, expun faptul în acelaşĭ mod, propunênd fie-care martorĭ, din care s'ar putea deduce că în adevĕr aŭ dat chitanţe D-luĭ Dobrescu, căcĭ la darea lor nu era nimenĭ faţă, şi maĭ cu seamă guardul Brătescu, nu a cunoscut de loc pe D. Dobrescu; susţinênd cu toţiĭ, după cum chiar se vede din primele lor declaraţiunĭ, că eĭ nu aŭ calomniat pe D. Dobrescu, de oare-ce eĭ aŭ declarat acest fapt în mod confidenţial D-luĭ Colonel Tell unde fusese chemaţĭ şi cercetaţĭ în privinţa mijloacelor de care uzaŭ spre a fi avansaţĭ, şi că eĭ nu sunt vinovaţĭ de publicitatea lor.

D. Dobrescu-Argeş, întrebat fiind ne dă următoarele informaţiunĭ:

La 18 Iunie. Arată că în adevĕr prin luna Decembre 1889 a venit la D-sa Maria Evoescu, care este din aceiaşĭ comună cu D-sa şi l'a rugat pentru Aburel, pe care i l'a şi adus şi prezentat, că acesta 'ĭ-a expus afacerea dar D-sa 'ĭ-a cerut un memoriŭ, pe care i l'a şi adus când a spus luĭ Aburel ca să vină peste vre-o două săptămânĭ, până ce va studia afacerea, în care timp D-na Evoescu, a venit de maĭ multe orĭ la D-sa, rugându'l atât pentru Aburel, cât şi pentru ceĭ-l'alţĭ treĭ dinaintea sa.

După trecerea acestor două sĕptămânĭ D-sa arată, că fiind mult ocupat la Cameră şi cu căsătoria D-sale, preeum şi fiind bolnav nu a putut a se ocupa de afacerea elevilor guarzĭ de şi era vizitat de Aburel.

Că pe la începutul luneĭ Februarie a. c.. fiind vizitat din noŭ de Aburel, D-sa 'ĭ-a spus, că primul memoriŭ nu coprinde în detaliŭ şi afacerea celor-l'alţĭ treĭ şi dar să 'ĭ aducă altul maĭ complect, când Aburel l'a rugat să îĭ dea voe să vină cel puţin 3 din eĭ acasă la D-sa, spre a 'ĭ da lămurirĭ, când 'ĭ vor aduce şi memoriul.

Că în adevĕr într'o seară pe la jumĕtatea luĭ Februarie, pe când D-sa era la masă a venit Aburel cu un alt elev ce s'a recomandat Plăvălescu, dar nu 'şĭ aduce aminte dacă era şi un al treilea, 'ĭ-a dat memoriul, iar Plăvălescu recomandându-se ca nepot al D-luĭ C. Boerescu, şi că afacerea lor o cunoaşte şi D. General Manu, D. ministru Gr. Pĕucescu şi alţiĭ, apoĭ le-aŭ zis că dacă din memoriŭ se va convinge că aŭ dreptate, le va da ajutorul sĕŭ ca o cestiune de mutualitate, după care s'aŭ despărţit, spunênd luĭ Aburel să maĭ vină după câte-va zile.

D-sa maĭ arată că în acel timp, cam pe la 25 Februarie, D-niĭ deputaţĭ Panu şi Nădejde întrebaŭ particular pe D. ministru de rĕzboiŭ, ce voeşte a face cu eleviĭ guarzĭ, la care D-sa le-a rĕspuns, că după regulamente, nu crede că vor avea dreptul la avansare.

D. Dobrescu arată încă că a primit 2 scrisorĭ de la Aburel şi Plăvălescu, prin care 'l ruga a stărui pentru eĭ, dar nu le-a rĕspuns; scrisorile se află la dosar, filele 135 şi 136.

Maĭ apoĭ într'o seară vine Aburel la D-sa tocmaĭ pe când voia a se duce la D. ministru de rezbel pentru o reclamaţie a unor cetăţenĭ, când 'ĭ spune aceasta adăogându'ĭ că va vorbi şi de afacerea lor, dar că nu a găsit pe D. ministru, ceea-ce a şi spus a doua-zi luĭ Aburel, când acesta l'a rugat să 'ĭ dea voe să 'ĭ scrie, şi în adevĕr a şi primit de la Aburel 2 scrisorĭ, rĕspunzênd în dosul lor, şi că una din ele o primise în timpul când D. Nădejde anunţase interpelarea (12 Martie) în josul căreia a scris, *nimic categoric, asigurător, poate în sĕptămâna viitoare noutăţĭ maĭ bune*, scrisoarea însă poartă *data de 24 Februarie*, şi că în urmă vĕzênd că aceştĭ elevĭ vizitez des pe D. Nădejde, şi din o convorbire, ce a avut cu Plăvălescu şi Aburel 'ĭ a venit bănuiala, *că eĭ sunt unelte inconsciente ale preseĭ opoziţioniste, şi că dar nu maĭ merită a fi ajutaţĭ, după care a refuzat de a 'ĭ maĭ primi*

Nu recunoaşte şi nu ştie nimic despre chitanţe, şi nicĭ nu putea a le primi căcĭ din memoriul ce 'ĭ dăduse, se vedea, că are dreptate şi că dacă le făgăduise, că va stărui era numaĭ spre a face un bine MarieĭEvoescu.

In urma acestuĭ act de informaţiune D-sa ne depune un memoriŭ scris pe 4 coale de hârtie, cam tot în sensul informaţiunilor de maĭ sus.

In fine în ziua de 23 Iulie a. c., fiind din noŭ chemat înaintea noastră ne a maĭ dat următoarele informaţiunĭ:

Că în adevĕr, după cum susţine Plăvălescu, a doua-zi după dezvoltarea incidentuluĭ în Cameră l'a întâlnit pe strada Colţeĭ şi a mers împreună vorbind până la redacţia ziaruluĭ *Lupta*, în care timp Plăvălescu 'ĭ-ar fi spus, că ar vrea să retracteze ceea-ce a spus contra D-sale, şi că el în prima declaraţie de la comenduire a spus că nu a dat chitanţa, şi că poate susţine aceasta.

Atuncĭ 'ĭ-a propus a merge la redacţiune spre a declara, acolo a găsit numaĭ pe D. Frunzescu, şi căţin urmă venind D. Panu, şi spunêndu'ĭ despre ce este vorba, D-sa 'ĭ-a spus că asemenea oamenĭ *trebue despreţuiţĭ şi respinşi*, după care a eşit cu Plăvălescu, s'a dus la o berărie vis-a-vis spre a 'ĭ da D-sale acea declaraţie, însă maĭ în urmă 'şĭ-a luat seama şi nu 'ĭ-a maĭ pretins'o (pentru că Plăvălescu n'a voit să 'ĭ-o dea).

D-sa arată că a primit două memoriĭ de la acel elevĭ, unul în Decembre 1889 şi altul la începutul luneĭ Februarie, pe care le-a citit şi a vĕzut maĭ cu seamă pe al doilea că era foarte violent.

Că luĭ Canianu, de la ziarul *Românul* ia vorbit despre Maria Evoescu, că a stăruit la început pentru Aburel.

D-sa ne maĭ arată că pe Maria Evoescu a vĕzut'o pe la finele luĭ Maiŭ a. c când a mustrat'o pentru intervenţia sa în cestiunea guarzilor, spunêndu'ĭ că o va trage şi pe dênsa în judecată.—Apoĭ a maĭ vĕzut'o o dată în Cişmegiŭ, fără a maĭ vorbi cu ea şi maĭ pe urmă între 16 şi 22 Iunie s'a dus de două orĭ la dênsa acasă, spre a'ĭ comunica din partea mameĭ eĭ, că'ĭ murise o mătuşe, şi că nu a găsit'o de cât o dată, când afară de aceasta ia maĭ spus că o să fie chemată ca martoră în cestiunea luĭ Aburel.

In fine despre existenţa chitanţelor D-sa bănueşte a crede că cum aceĭ elevĭ aŭ putut lăsa chitanţe la domiciliul D-luĭ Voinov, aŭ putut face acelaş lucru şi la D-sa, însă D-sa nu le-a găsit, maĭ ales că în acel timp, fiind deranjat tot, prin casă din causa mutăreĭ (1) *este posibil, după cum avea obiceiul, de a nu ceti şi nicĭ chiar desface scrisorile ce după aparenţă nu avea interes, ca să fi fost şi acestea rupte cu cele-l'alte, dar D-sa nu le-a vĕzut* (2).

Maria Evoescu, prin depoziţiunea sa arată că cunoaşte pe D. Dobrescu de mult, fiind ambiĭ din aceiaşĭ comună, că a spus luĭ Aburel că'ĭ este rudă de departe, că nu a fost la D. Dobrescu, de cât de două orĭ, o dată singură, şi a doua oară, când s'a dus cu Aburel, care îĭ făgăduise că o va lua de soţie dacă va fi avansat; că nicĭ o dată D. Dobrescu nu ia vorbit, că eleviĭ trebuie să'ĭ dea banĭ, şi nicĭ ea nu a spus aceasta luĭ Aburel.

Că în luna Maiŭ D. Dobrescu a fost la dênsa şi a certat'o de ruşinea care ia făcut'o cu Aburel şi prieteniĭ luĭ, şi că ea neputând înţelege, D. Dobrescu ia spus, că de ce ia recomandat pe Aburel căcĭ l'aŭ reclamat că iaŭ dat banĭ prin ea şi că aceasta nu e adevĕrat.

Că a vĕzut pe D. Dobrescu încă o dată în timpul de la 17—22 Iunie în care zi ia adus vestea că ia murit o mătuşe şi că o să fie chemată ca martoră.

Asemenea a vĕzut şi pe Aburel care ia spus ca să spună lucrurile adevĕrate cum aŭ fost.

Susţine contrariŭ luĭ Aburel, că nicĭ o dată acesta nu ia vorbit despre chitanţele ce a dat luĭ Dobrescu.

Gheorghe Petre Caporal la consiliul de revizie, care şedea alăturĭ cu Aburel, camera lor, fiind despărţită numaĭ printr'o uşă, depune, *că prin luna luĭ Martie Marioara Evoescu, venea la dênsul şi că într'o seară, pe când ea era în camera luĭ Aburel ia auzit vorbind despre avansarea luĭ Aburel, despre D. Dobrescu şi despre o chitanţă, dar nu a putut înţelege maĭ detaliat, maĭ ales că Marioara vorbea încet.*

Eugenia Ionescu,—prietină cu Marioara Evoescu, susţine că Marioara spunea într'o zi luĭ Aburel că ea este vară cu Dobrescu şi că dacă el se va purta bine cu dênsa va stărui la Dobrescu pentru ca să'l avanseze; când Aburel ia spus că dacă reuşeşte îĭ face un cadoŭ de 100 francĭ.

Vasile Niculescu, depune că prin luna Februarie a. c. fiind chemat acasă de elevul Economu Ioan, acesta ia cerut să'l împrumute cu 250 leĭ, ca să'ĭ dea unuĭ domn, căcĭ i-a făgăduit că'l va face ofiţer, fără a'ĭ spune numele aceluĭ domn; că el ia rĕspuns că nu poate să'ĭ dea dar că l'a sfătuit a da o chitanţă plătibilă când se va face ofiţer.

Maiorul Brătuianu Mihail, prin depoziţiunea sa luată prin comisie rogatorie, arată că în adevĕr într'o Duminică seara din luna Februarie a. c. elevul Economu Ioan, acum sergent, întâlnindu'l în casele preotuluĭ Ioaneanu, ia spus că unul din camaraziĭ sĕĭ a găsit pe D. deputat Dobrescu de Argeş, care în schimbul uneĭ chitanţe de 250 leĭ va mijloci a fi avansaţĭ în cursul luneĭ Februarie, că D-sa l'a povăţuit a nu da asemenea chitanţă, pe considerante că în armată nu se avansează nimenĭ pe banĭ.

Emanoil Racoveanu, pensionar arată că prin luna Februarie a. c. elevul Plăvălescu venind într'o seară la D-sa, între altele ia spus, că în curând o să se facă ofiţer, iar la obiecţiunea sa că a auzit că nu sunt vacanţe, el ia spus că are stăruinţe şi speranţe marĭ de la D. deputat Dobrescu de Argeş, căruia pentru aceasta ia dat o chitanţă de 250 leĭ; la care ia spus că este ruşine pentru el a se face ofiţer prin asemenea mijloace.

Gheorghe Trisoni pensionar, arată că pe la finele luĭ Februarie elevul Plăvălescu iar fi spus că a găsit mijlocul a se avansa, dând el şi încă alţĭ treĭ suma de 1,000 leĭ domnuluĭ Deputat Dobrescu de Argeş spre a stărui la D. ministru de rĕsboiŭ; că întrebându'l in ce calitate îĭ cere aĭ da aceĭ banĭ, căcĭ ca advocat afacerea lor nu este la tribunal, iar ca deputat se compromite.

Afirmă că peste câte-va zile a venit şi ia spus că a dat patru inşĭ, câte o chitanţă de 250 leĭ şi că le-a făgăduit să'ĭ avanseze.

D. Constantin Boerescu, advocat, arată că auzind despre interpelarea făcută la Cameră în privinţa guarzilor, a întrebat pe nepotul sĕŭ Plăvălescu dacă este amestecat şi el, asemenea la întrebat când a auzit şi despre chitanţele date D-luĭ Dobrescu, însă el faţă cu gravitatea cuvintelor ce ia adresat se apără pe sine, spunênd că a auzit şi el, că ceĭ-l'alţĭ ar fi dat.

Constantin Dâmboviceanu, advocat declară că în anul curent înainte de serbătorile Paştelui elevul Plăvălescu, se plângea la dênsul de nedreptatea ce i se face neavansându'l, când ia maĭ spus că atât el cât şi alţĭ elevĭ iaŭ dat după pretenţiunea D-luĭ Dobrescu câte o chitanţă de 250 leĭ plătibilă la avansare.

Emil A. Frunzescu, ziarist susţine că într'o zi D. Dobrescu s'a prezentat la redacţia ziaruluĭ *Lupta* cu elevul Plăvălescu, spunênd că acesta ar fi venit să declare în persoană, redacţieĭ cum că acuzaţiunile ce i se aduc nu sunt fondate şi că venind D. Panu, cum ia vĕzut a zis ca să iasă imediat din redacţie.

Gheorghe Panu.—Directorul ziaruluĭ *Lupta*, confirmă arătările D-luĭ Frunzescu, spunând că nu a primit nicĭ pe elev nicĭ pe Dobrescu, şi le a spus să meargă în altă parte.

Sofia Craushar.—Proprietăreasa caseĭ unde a şezut D. Dobrescu până la căsătoria sa. Arată că a vĕzut pe o damă tînĕră venind cu Aburel la D. Dobrescu, care 'ĭ-a primit în casă dar nu ştie ce aŭ vorbit.

Iacob Craushar. — Arată că a vĕzut de maĭ multe orĭ pe dama care a venit cu Aburel la D. Dobrescu, şi intrând în casă fără a întreba, nu ştie însă despre ce era vorba. Asemenea pe Aburel l'a vĕzut venind de treĭ saŭ patru orĭ.

Bucur Neagu şi femeia Anica Bucur servitorĭ la Marioara Evoescu, prin depoziţia lor arată că între 15 şi 22 Iunie a vĕzut pe D. Dobrescu venind de două orĭ la D-na Evoescu, dar că numaĭ o dată a găsit'o şi a vorbit cu ea, fără însă a şti despre ce este vorba.

Miduş Ioan, invĕţător, arată că într'o seară la 18 saŭ 20 Decembrie 1889, ducêndu-se la D. Dobrescu l'a găsit vorbind cu Aburel, iar la sosirea sa încetară de a maĭ vorbi şi Aburel plecă, după care întrebând pe Dobrescu despre ce este vorba, 'ĭ-a respuns că a avut o atacere particulară cu Aburel.

Filip Gesticone, ziarist, întrebat asupra notiţeĭ publicată în *Naţiunea* de la 1 Iunie 1890, ne arată că acea informaţie a luat'o din conversaţiile ce se urma la Cameră, iar în ceia ce priveşte discuţiunea ce a avut'o D. Dobrescu, cu unul din redactoriĭ *Românuluĭ* susţine că a auzit'o de la D. Caniano de la acel ziar, care spunea că Dobrescu ar fi spus că venise o doamnă la sora sa, care se plângea de nedreptatea ce se făcea guarzilor, şi că dacă va stărui să'ĭ avanseze eĭ sunt bogaţĭ şi'l vor plăti bine şi că plecând a lăsat pe masă patru chitanţe a 250 leĭ.

Cesar Colescu, ziarist, care era de faţă la această convorbire, prin declaraţia sa susţine cele arătate de D. Gesticone, fără a le precisa ca dînsul.

Caniano Mihail ziarist la *Românul*, arată că cu câte-va zile înainte de a avea loc discuţiunea în Cameră a avut o conversaţie particulară cu D. Dobrescu, când D-sa îĭ spunea:

„Venind acasă într'o zi de la Cameră, găseşte pe soţia sa la o masă conversând cu o doamnă. D-sa punându-se la o masă să lucreze, auzi când doamna zise: noĭ suntem destul de bogaţĭ ca să putem plăti osteneala D-voastră, dacă eleviĭ vor fi avansaţĭ; că D. Dobrescu 'ĭ-ar fi spus că ca deputat va stărui la D. Ministru şi dacă guarziĭ vor avea dreptate vor fi avansaţĭ, după care D-na a plecat. D. Dobrescu ar adăogat D-luĭ Caniano, că nu s'ar fi compromis nicĭ o dată D-sa pentru o sumă de 250 leĭ.

Intrebat D. Dobrescu de noĭ, în privinţa acesteĭ destăinuirĭ ne arată că nu a vorbit D-luĭ Caniano despre nicĭ o doamnă, şi că 'ĭ-ar fi spus numaĭ afacerea de la început cu Marioara Evoescu şi cu Aburel.

Pe atuncĭ nu era însurat.

Câmpeanu Avram, prieten intim cu D. Dobrescu, care ştia de maĭ mult timp de la D-sa că o să fie citat ca martor, prin depoziţia sa de la fila 177, ne arată că fiind ca secretar al D-luĭ Dobrescu, vedea venind la D-sa foarte multă lume, din toate clasele sociale, cu rugăciune de a le căpăta dreptate pe la ministere, că D-sa le promitea, şi de multe orĭ chiar se ducea cu dînşiĭ pe la ministere şi că nu refuza a se duce, de cât atuncĭ când făcuse vre-o interpelare ministruluĭ, când zicea, că cum o să se ducă, când abia se certase cu el.

In privinţa guarzilor, arată cum prin Decembrie, venea numaĭ Aburel şi cu Maria Evoescu, era că D. Dobrescu, îĭ respundea, că o să se intereseze de afacere, că o să stăruiască, dar că acum nu este timpul, rĕspunsurĭ care i le da orĭ de câte orĭ venea.

La începutul luneĭ Februarie arată că într'o seară fiind la D. Dobrescu, când D-sa se afla la masă cu familia, a venit treĭ elevĭ acolo, şi 'ĭ-a primit dînsul şi că a stat de vorbă cu eĭ până ce a venit D. Dobrescu, după care el a plecat, lăsând pe eleviĭ Aburel, Plăvălescu şi Economu cu Dobrescu.

După aceasta D. Dobrescu 'ĭ-a dat un memoriŭ, ce aceĭ guarzĭ i'l dăduse şi pe care îl citise, căcĭ memoriul fiind cam violent, D. Dobrescu zicea, că cum o să se ducă cu el la Ministru, dar că D-sa vĕzênd că afacerea lor este dreaptă şi dacă D. Ministru nu le va face dreptate, D-sa va face o interpelare cu toate că este prieten cu D. Ministru.

Am auzit pe D. Dobrescu spunând luĭ Aburel, că când va fi ocazie favorabilă, va stărui şi crede că va face ce-va.

Martorul arată că prin luna Maiŭ, a vorbit cu D-l Dobrescu despre această afacere, că D-sa 'ĭ-a spus că este calomniat, că va face proces şi că îl va chema ca martor; asemenea prin luna Iulie a primit o scrisoare şi două telegrame de la D. Dobrescu prin care îl chema să vină numaĭ de cât în Bucureştĭ. (*Martorul* fiind cu domiciliul la Roman.)

Ioan Nădejde, ziarist, arată că a vĕzut pe Aburel aşteptând pe D. Dobrescu, foarte des, atât seara cât şi maĭ cu seamă dimineaţa.

In privinţa celor 500 leĭ ce D-l Dobrescu ar fi luat de la unul din guarziĭ avansaţĭ, D-sa spune că a citit *Voinţa Naţională*, şi apoĭ la Cameră, în depoziţiile făcute de guarzĭ şi că în special D-sale 'ĭ-ar fi spus D. G. Lambru.

Gheorghe Lambru, rudă cu elevul Economu, arată că acesta ducêndu-se la el, a spus despre două scrisorĭ ce avea de la D. Dobrescu, şi la întrebarea sa, că cum 'ĭ-a venit să dea quitanţe, el a spus, că a fost încurajat şi prin avansarea a unuia din eĭ tot prin D-l Dobrescu, spuind că s'ar fi dat o sumă de banĭ, dar nu'şĭ reaminteşte quantumul, lucrurĭ pe carĭ i le-a spus D-luĭ Nădejde.

Gheorghe Palladi, avocat, ne arată modul cum 'ĭ-a parvenit cele două scrisorĭ ale D-luĭ Dobrescu către Aburel, pe carĭ le-a şi depus nouă.

In urma acestora:

Avênd în vedere art. 294, C. P. C., care defineşte calomnia din care reese că elementul principal spre a constitui acel delict, este ca calomniile să fie date publicităţeĭ de chiar autorul lor.

Avênd în vedere primele declaraţiunĭ ale inculpaţilor, făcute înaintea D-luĭ Colonel Tell, comandantul GarnizoneĭBucureştĭ, din care se poate vedea că afacerea chitanţelor, a fost o urmare a cercetăreĭ ce D-sa făcea, şi că numiţiĭ aŭ făcut aceste declaraţiĭ ca să servească numaĭ pentru stabilirea culpabilităţeĭ lor ca cestiune disciplinară, când aŭ şi spus că eĭ nu voesc a face rĕŭ D-luĭ Dobrescu.

Avênd în vedere, că publicitatea afacereĭ acelor chitanţe a luat naştere, prin o indiscreţiune a comenduireĭ, iar nu prin voinţa şi prin concursul inculpaţilor.

Avênd în vedere art. 298 C. P. C. în privinţa denunţărilor calomnioase.

Avênd în vedere comentariile asupra acestuĭ articol, prin care se cere ca elemente constitutive ale delictuluĭ spontaneitatea denunţăreĭ şi intenţiunea de a face rĕŭ persoaneĭ denunţate.

Considerând că inculpaţiĭ fiind chemaţĭ înaintea ofiţeruluĭ Poliţieĭ judiciare militare pentru afacerea memoriuluĭ, şi că numaĭ în urma aceleĭ cercetărĭ a reeşit afacerea quitanţelor cu D. Dobrescu, aşa că spontaneitatea orĭ intenţiunea lor de a denunţa nu a fost propria lor voinţă.

Considerând că atât din primele declaraţiĭ ale inculpaţilor cât şi din rĕspunsurile lor la interogatoriĭ nu reese intenţiunea de a face rĕŭ D-luĭ Dobrescu,

Avênd în vedere depoziţiunile martorilor carĭ s'aŭ ascultat în timpul instrucţiuneĭ, din care nu rezultă probe de culpabilitate în contra inculpaţilor,

Avênd în vedere declaraţiile D-luĭ Dobrescu, care şi D-sa în cele din urmă crede în existenţa acelor quitanţe.

Ast-fel fiind

Declarăm:

Că suntem de părere a se înceta urmărirea pornită contra sergenţilor Aburel Ovanes, Plavălescu Haralambie, Economu Ioan şi a guarduluĭ de artilerie cl. III Brătescu Nicolae, pe motivul că nu sunt probe de culpabilitate în contra lor şi lipsa de elemente constitutive a le faptuluĭ ce li se impută.

Dispunem ca dosarul causeĭ să

---

1). Va să zică D-nul Dobrescu ştie timpul când i s'a dat chitanţele.

2) Bun fizionomist de hârtiĭ este D. Dobrescu, le cunoaşte pe d'asupra, nu are nevoe să le maĭ desfacă.

se înainteze D-luĭ Comisar Regal, conform art. 102, C. J. M.

Făcută în Cabinetul nostru de instrucţiune, astă-zĭ 14 August 1890.

Raportore, (ss) Căpitan D. Paleologu.
p. Grefier, (ss) *Dimitrescu*.

Informaţiuni

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Primim dureroasa ştire că Vasile Alexandri, dulcele poet al Românilor a încetat din viaţă Mercurĭ-noapte la Mirceştĭ.

Ţara pierde pe unul din ceĭ maĭ iluştri fiĭ aĭ sĕĭ, care a fost fala Românismuluĭ şi una din stelile lucitoare ale Latinităţeĭ.

*

Guvernul a luat hotărîrea ca înmormîntarea luĭ Vasile Alexandri să fie făcută pe cheltuiala Statuluĭ.

Ministrul cultelor şi al instrucţiuneĭ publice, D. Theodor Rosetti va reprezenta guvernul.

*

Academia română va trimite o delegaţiune spre a asista la înmormêntarea ilustruluĭ poet Vasile Alexandri.

*

Ar fi bine ca presa română să fie reprezentată la ceremonia funebră a luĭ Vasile Alexandri.

Comitetul asociaţiuneĭ preseĭ ar trebui să convoace de urgenţă o Adunare generală spre a decide cele de cuviinţă.

In vederea viitoarelor inspecţiunĭ generale, Ministerul de resboiŭ a adresat tuturor comandanţilor superiorĭ aĭ armateĭ o circulară, prin care le atrage atenţiunea asupra diferitelor cestiunĭ privind maĭ cu seamă personalul ofiţeresc.

Domnul General Vlădescu a reînfiinţat cu această ocaziune livretul de inspecţiunĭ. Pentru ofiţeriĭ de rezervă D-sa cere de la Domniĭ inspectorĭ să se pronunţe categoric asupra acelora ce trebuesc avansaţĭ.

Aceste mĕsurĭ sunt dintre cele maĭ laudabile şi nu putem de cât să'ĭ mulţumim.

Banditul Licinschy

Banditul Licinschy, care de vr'o două lunĭ nu se maĭ arĕtase prin judeţul Tulcea, a apărut acum din noŭ.

Aşa acum vr'o 10 zile a anunţat pe fraţiĭ Caţulenco, marĭ proprietarĭ în comuna Caraorman, să depună într'un loc o sumă de banĭ.

Fraţiĭ Caţulenco însă în loc de a depune aceĭ banĭ, a luat toate mĕsurile de apĕrare.

Licinschy viind în noaptea de 19 curent şi vĕzĕnd casa păzită bine şi cârciuma plină cu sĕtenĭ, n'a făcut nicĭ o încercare să intre la D-niĭ Caţulenco, s'a dus la un cismar din marginea comuneĭ despre baltă, căruia 'ĭ-a luat 40 de leĭ sub cuvênt de împrumut, trimeţĕnd pe cismar să spue D-lor Caţulenco, să'ĭ dea 3,000 de leĭ, pe carĭ zicea că va veni să'ĭ ia peste câte-va zile.

A doua-zi la 20, pe la 6 ore seara, Licinsky, a apărut pe şoseaua Tulcea—Isaccea, care este la o mare depărtare de comuna Caraorman, şi a prădat pe un comerciant din Tulcea, anume Drăgan Gancief, luându'ĭ o puşcă cu foc central, 25 leĭ şi alte micĭ lucrurĭ.

Este de observat că Licinsky a făcut această prădare, când drumurile eraŭ păzite de patrule de călăraşĭ şi de sătenĭ, din comuna Parchişĭ şi prin urmare se crede că aceştĭ sătenĭ sunt învoiţĭ cu Licinsky.

Prefectul judeţuluĭ a decis să dea în judecată pe aceştĭ complicĭ şi a cerut în acelaş timp şi pedepsirea patrulelor de soldaţĭ care aŭ arĕtat o mare negligenţă.

Un mirean din Constanţa sosit ierĭ în Capitală, ne spune că acum vr'o 15—20 zile, doĭ cucernicĭ preoţĭ, unul din Capitală, şi cel-l'alt din Galaţĭ, primul — zice Dobrogeanul — profesor la o şcoală din Bucureştĭ, ar fi tras nişte chefurĭ de s'a speriat hogiĭ şi imaniĭ turceştĭ.

Ce zice I. P. S. Mitropolit Primat şi Vlădica din Galaţĭ?

Ierĭ la judecătoria ocoluluĭ I cu ocazia procesuluĭ între D-nul Negri, administrator la grădina pariziană şi D-nul Dauzon de Thouaré, fost antreprenor de jocurĭ, s'a întâmplat un scandal.

D-nul Negri, a fost lovit de maĭ multe orĭ cu bastonul de către D-nul Thouaré, pe când eşea din sala judecătoriĭ.

Agresorul a fost arestat.

Faptul se ancheteazā.

S'a stereotipat manualul de cântărĭ religioase aprobate de Sf. Sinod şi de onor. minister al cultelor şi instrucţiuneĭ publice pentru clasele primare de A. Podoleanu, profesor la liceul Sf. Sava din Capitală.

Acest manual recomandat D-lor revizorĭ şcolarĭ şi autorităţilor judeţene şi comunale, prin circulările No. 3,233 şi 5,792 a. c., se va distribui în toată ţara pe preţul de 35 banĭ exemplarul, acordându-se 35 la sută scăzămînt pentru comandele ce vor trece peste 25 exemplare.

Cererile însoţite de mandat postal vor fi satisfácute imediat.

Ştirĭ Telegrafice

SOFIA, 22 August.—Cercurile bine informate desmint ştirea dată de un ziar englez, despre demersul ce ar fi făcut exarchul bulgar în înţelegere cu D. Stambuloff, pe lângă Ţar în privinţa reconciliaţiunĭ între Rusia şi Bulgaria.

CONSTANTINOPOL, 22 August.—Patriarchul armean a declarat că consimte să rĕmâie încă două lunĭ la postul sĕŭ, cu speranţa că propunerile sale de reforme, sprijinite şi de persoanele consultate de către Sultan în această privinţă, să fie puse în aplicare printr'o Iradea Imperială.

Nu este adevĕrat că D. de Nelidoff a părăsit St. Petersbourgu, pentru a veni la Constantinopol. Ambasadorul Rusieĭ nu se va întoarce la postul sĕŭ de cât pe la jumĕtatea luneĭ Octombrie când expiră şi congediul.

Cu ocaziunea aniversăreĭ suireĭ sale pe tron, Sultanul a graţiat şi pe ceĭ-l'alţĭ 18 cretanĭ carĭ fuseseră excluşĭ din amnistia generală.

BERLIN, 22 August. — D. Holbe, locuitor din Schönhausen, publică o scrisoare prin care arată că D. Abranyi n'a avut ocaziunea să vadă pe Principele de Bismarck, în cele şase ore cât a stat la Schönhausen. Prin urmare darea sa de seamă despre întrevederea ce a avut'o cu fostul cancelar, este cu desĕvêrşire falşă.

OSCAR MÉTÉNIER

DRAGOSTE

NUVELA

Intr'o seară, pe când îşĭ schimba costumul între actul al doilea şi al treilea, Lucy Peyronne, băgă de seamă de odată tristeţa zugrăvită pe faţa servitoareĭ sale.

Bătrâna Verteuil avea ochiĭ roşiĭ de plâns.

— Ce aĭ Verteuil? o întrebă actriţa.

— Mare nenorocire m'a lovit, doamnă; bărbatul meŭ, care e zugrav, a căzut ierĭ de pe scară şi şi-a rupt piciorul. Acum e la spitalul Lariboisière.

— Eĭ lasă, nu fi aşa de desnădăjduită. Mâine, vom merge amêndouĕ la spital, să'l vedem.

— Iţĭ mulţumesc, doamnă.

I

Lucy Peyronnes era renumită în lumea artiştilor pentru rĕceala inimeĭ eĭ.

Nu era frumoasă, dar o iubiseră mulţĭ, Da, într'o zi, unul se omorî pentru ea.

II

A doua zi, la amiază, veni cu bătrâna la spitalul Lariboisière, şi aduse bătrânuluĭ tot felul de fructe.

Bătrânul nu maĭ ştia cum să'ĭ mulţumească. Se buimăcise.

— O, doamnă, ce bună eştĭ!

Şi.. zise apoĭ, maĭ încet:

— Dă din fructele astea şi vecinuluĭ meŭ din dreapta.. Bietul băiat! nu vine nimenĭ să'l vadă.. şi nu maĭ are mult de trăit.

Lucy, întoarse capul, alăturea era patul unuĭ imberb de vre-o două-zecĭ şi patru anĭ.

Privirea luĭ de muribund o impresionă pe Lucy.

— E ofticos! şopti bătrânul.

Lucy se apropie:

— Puţinĭ strugurĭ, 'puţine persicĭ, poate că 'ţĭ-ar face bine, prietine?

— O. da, Doamnă... bâlbâi bolnavul.

— Atuncĭ priveşte-le, te rog.

Şi i le puse pe pat.

— De mult eştĭ bolnav?

— De lunĭ întregĭ.. Numaĭ D-ta te-aĭ interesat de mine... Iţĭ mulţumesc.

Două lacrimĭ îĭ curseră şi mâinele îĭ căutară mâinele actriţeĭ ca şi cum ar fi voit să i le sĕrute...

Lucy, pentru întêia oară în viaţa eĭ poate, se simţi mişcată.

— N'aĭ nicĭ o rudă, de sigur.

Şi el, îşĭ zise atuncĭ istoria în câte-va vorbe. Mă-sa murise când îl născuse. Tatăl sĕŭ se însurase de a doua oară, şi la 12 anĭ a fost nevoit să iasă din casa părintească. Ca să trăiască făcuse de toate... n'avea nicĭ prieten, nicĭ pe nimenĭ care să poarte un interes de el . şi boala l'a adus, la urma urmeĭ, în spital.

Era perdut... o ştia asta. Poate numaĭ câte-va zile îĭ rĕmâneaŭ de trăit... Ce făcuse el, ca să'l pedepsească D-zeŭ aşa?

Joile şi Duminicele veciniĭ luĭ primeaŭ vizite... Eraŭ iubiţĭ şi asta îĭ făcea să îndure maĭ uşor chinurile boaleĭ . El, n'avea pe nimenĭ.

Nu maĭ putu vorbi, căcĭ îl înecă plânsul.

— Ascultă, îĭ şopti Lucy. In fie-care Joie şi Duminică am să viŭ să te vĕd. Vreĭ tu? Nicĭ eŭ, n'am pe cine iubi! Eĭ bine! am să îngrijesc ca o mamă de tine.

Bolnavul n'avu puterea să respundă; dar Lucy simţi că'ĭ strânge mâna.

Ea, îl sărută pe frunte şi plecă

* * *

Ştiĭ—îĭ zise peste câte-va zile bĕtrânul Verteuluĭ—nu ştiŭ ce i-aĭ făcut vecinuluĭ meŭ, dar merge mult maĭ bine. Numaĭ de dumneata vorbeşte. De Joĭ, nu face de cât să numere ceasurile şi zilele. Apoĭ dimineaţa a putut să se scoale şi să umble puţin.... S'a pieptănat, şi uită-te la el... e maĭ roşu la faţă..

Şi în adevĕr că se făcuse o schimbare în bolnav.

Lucy, se puse iar la căpătâiul luĭ, şi'ĭ aduse iar o mulţime de lucrurĭ.

— Of! Ce greŭ are să'mĭ fie să mor, acum.

— Dar nu veĭ muri... mergĭ mult maĭ bine.

Da.. dar am vĕzut şi alţiĭ tot aşa aicĭ..

Şi toţĭ în ajunul morţiĭ, ţi se pare, că merg maĭ bine.

* * *

Intr'o seară „Lucy veni la teatru plângênd şi îmbrăcată în haine de doliŭ.

Pe la patru îl îngropase şi fusese până la cimitir. Bietul tînĕr!!

De atuncĭ în fie-care lună se duce de aşterne florĭ pe mormêntu-ĭ, pe care tot ea i l'a ridicat.

Şi acum când îĭ impută cine-va răceala inimeĭ şi nepăsarea, îĭ respunde:

— Ca orĭ-care alta, sunt în stare d'a iubi...

Dar de o dată mi-am dat toată dragostea.. Nu maĭ pot iubi acuma, nu'mĭ maĭ cereţĭ nimic!!

Avis circular

Colegĭ!

Comitetul societăţiĭ generală a funcţionarilor comercialĭ din România, secţia centrală are onoare a vĕ înştiinţa că Duminică 26 August a. c. va avea loc în sala vechiuluĭ Ateneŭ inaugurarea drapeluluĭ societăţiĭ.

Cunoaşteţĭ îndestul de bine lupta care cu toţĭ am întreprins, asemenea ştiţĭ la ce resultate satisfăcătoare am ajuns azĭ, tot ce s'a vorbit contra organizăreĭ acesteĭ societăţĭ a rĕmas infructuos, şi azĭ după cum cu toţiĭ vedem avem în sînul nostru un numĕr însemnat de membri onorificĭ, o parte din ceĭ maĭ însemnaţĭ comersanţĭ din Capitală.

Avem incorporat ca filiale funcţionarĭ comercialĭ din oraşul Ploeştĭ, Brăila, Galaţĭ, Buzĕŭ, şi în curênd vom avea şi altele de înregistrat, iată dar ce s'a putut face într'un timp aşa de scurt, şi aceasta constitue o probă că în toată ţara se simte necesitate de organizarea funcţionarilor comercialĭ în societăţĭ şi de repaosul de Duminică.

Comitetul avênd în vedere că inaugurarea drapeluluĭ este un act de mare importanţă pentru societate, roagă pe toţĭ membri să se întrunească negreşit Duminică 26 August a. c. 3 p. m. în grădina Sf. Gheorghe de unde cu toţiĭ să pornim cu muzica în frunte prin strada Bărăţieĭ, calea Moşilor, strada Carol, calea Victorieĭ, Bulevardul Elisabeta, strada Brezoianu până la sala vechiuluĭ Ateneŭ, după inaugurarea drapeluluĭ, societatea va parcurge strada Calvină, strada Fântâneĭ, calea Victorieĭ, strada Lipscanĭ, strada Şelarĭ până la biuroul societăţeĭ unde se va depune drapelul.

Comitetul face apel la toţĭ onorabiliĭ patronĭ ca să bine voiască a asista la inaugurarea drapeluluĭ, şi a concedia în această Duminică maĭ de vreme pe funcţionarĭ aşa ca să poată asista toţĭ funcţionariĭ comercialĭ la această solemnă serbare.

Comitetul.

ULTIME INFORMATII

Ziarele din Capitală vor trimite fie-care câte un reprezentant la înmormêntarea mareluĭ poet V. Alexandri.

Comitetul Societăţeĭ Preseĭ va lua chiar azĭ mĕsurĭ în acest scop.

La înmormêntarea barduluĭ de la Mirceştĭ, din partea Teatruluĭ Naţional, pleacă însuşĭ D. director general, D. Gr. Cantacuzino.

Asemenea din partea Academieĭ Române, va merge D. Dimitrie A. Sturdza.

O delegaţiune de studenţĭ universitarĭ compusă din D-niĭ Polidor Ivaşcu de la drept, Boroncea de la medicină, Eraclide de la drept, N. Negri de la litere şi drept Iermicĭ medicină, N. Demetrescu ştiinţe şi Mendonidi, pleacă cu trenul astă-seară la Mirceştĭ, spre a depune o coroană din partea asociaţiuneĭ generale a studenţilor, pe mormîntul nemuritoruluĭ poet.

După cât aflăm între cestiunele carĭ se vor desbate în anul acesta la congresul de la Botoşanĭ vor fi:

1. Cestiunea înfiinţăreĭ uneĭ asociaţiunĭ permanente, cu scop de a se interesa de toate cestiunele carĭ privesc interesele studenţeştĭ.

Se ştie deja, că în anul acesta comitetul asociaţiuneĭ bazându-se pe o propunere a D-luĭ A. Brăescu de la Congresul din Piatra, relativ la ameliorarea soarteĭ studenţilor, a căutat întru cât-va să atingă scopul propunereĭ.

2. Facerea unuĭ memoriŭ către Corpurile legiuitoare pentru a se îmbunătăţi facultăţile de Litere, Ştiinţe şi Drept, eliberându-se din ţară gradul de Doctor.

3. Cererea către Corpurile legiuitoare a se pune barieră unor titraţĭ veniţĭ de prin Belgia, Elveţia, Germania, carĭ plecând cu câte-va clase Gimnaziale se întorc în ţară cu gradul de Doctorĭ.

Aseară colectiviştiĭ aŭ avut o întrunire la clubul lor. A luat parte peste 50 de persoane.

S'a vorbit de viitoarele alegerĭ comunale.

Studenţiĭ israeliţĭ şi anume comitetul Junimeĭ studioase medicale, vor depune o frumoasă coroană la inaugurarea bustuluĭ poetuluĭ Eminescu, ce se va face în ziua de 8 Septembrie la Botoşanĭ.

Ministerul de interne a început construirea unuĭ spital rural în comuna Plăgineştĭ din judeţul Râmnicul-Sărat. Acest spital va trebui să fie terminat până la 1 Octombre.

Comitetul de organizare a Congresuluĭ, anunţă că înscrierile pentru Congresul de Botoşanĭ se încep în ziua de 28 August, la ora 6—7 p m. în localul societăţeĭ studenţilor în medicină (Băile Eforieĭ).

Intr'unul din numerile noastre trecute am publicat o informaţiune cu privire la D-na Elefterescu, directoarea şcoaleĭ de la Silivestru, în privinţa respingereĭ copiilor, astă-zĭ, aflăm că D-sa a primit pe toţĭ copiiĭ carĭ aŭ venit a se înscrie, respingênd pe aceĭ carĭ nu aveaŭ etatea cerută de regulamentul şcoalelor.

Astăzĭ de dimineaţă s'a găsit spânzurată în casa sa, din strada Romulus No. 25, Fani Solomon, bătrână ca de vre-o 70 de anĭ.

Ea a legat o fringhie de clanţa uşeĭ, şi băgând capul s'a strangulat.

Parchetul a fost încunoştiinţat.

In ziua de 21 August, D. C. Gorciu, şeful regiuneĭ a XII-a viticolă, a descoperit prezenţa unuĭ mic focar filoxeric în renumitele viĭ de la Odobeştĭ.

In prezent se lucrează la localizarea rĕuluĭ.